

Po konfiskaci opravené vydání.

tramp

č. 32

kč 1

trampská delegace
se vrátila právě ze
sovětského svazu
a zdraví nadšeně
všechny kamarády!

č. 31

**PRO TRAMPY
ZVLÁŠTNÍ VÝHODY!**

NA SPLÁTKY
HARMONIKY
VEŠKERÉ HUDEB. NÁSTROJE
VELOCIPEDY

A. UACKOŮÁ
PRAHA II. ŠKOLSKÁ 106

**kamarádi,
posílejte
foto na
osadní
filmový
týdeník!**

**k obrázkům v osadním
filmovém týdeníku**

fotíte, ale co? ty fotky, které dostáváme, mají všechny možné rozměry, ale stejný námět — skupinku, osadu: sedící, ležící, stojící na terase boudy, stojící v dresech s osadní vlajkou, pohled na boudu, „věšený šerifa“ a mimo nějakou krajinku, to je tak všechno, co zachytíte z pestrého života trampů. kluci, nepřipadá vám to blbý? porovnejte ty vaše obrázky s paďourskeima. liší se něčím? ano, ale jen převlečením a prostředím, jinak mají úplně paďourský námět, nic neříkají, odpuzují ztrnulostí. jsou jako turistická pohlednice se zříceninou. vzpomeňte si! ke konci školního roku se fotí celá třída. bohatí kluci v nových hadrech, chudí ve starých. na dvorku dvě lavice a starý tébich. učitel řadí. jedna řada sedí v dřepu na zemi, druhá na lavici, třetí stojí, čtvrtá nade všemi klečí. ředitel vprostřed, velebný pán na jedny a kantor na druhý straně. tak podobně se řadíte na vašich fotografiích, jenže místo ředitele je šerif. kluci, copak se neosvobodíte od tohoto paďourství? musíte pořád dělat nudné skupinky vaší osady, které jsou k ničemu, leda k nalepení v rodinném albu s plyšovejma deskama. dívejte se a užívejte aparátu trempscky a fotte život-pohyb. dělejte fotky, které něco říkají o vašem životě, které jej ukazují jinak než paďour. hleďte udělat obrázek ne bez páteře a vtipu. řeknete, že na to nemáte buňky. to je lež. když se lišíte od paďourů v jiném, ať taky vaše obrázky se od nich liší a povídají víc, než suchá řada fotbalistů s kapitánem v čele. a co fotit? silnice, řeka, les, vlak, autobus poskytnou vám náměty vždycky ve dvou osobách, trampu a paďouru. ukázat trampa a paďoura nejdokonalěji, dovede jen aparát. narapané ksichty vedle vašich tváří, tramp u vody vedle opalujícího se paďoura s rodinou, četník prohlížejíci boudu. lezete do autobusu (pan paďour taky, ale bez pugetu ani ránu) vedle vyhlášky čsd. o trampech. břichatej čtverlístkář u zbytků na poli pohání deputátníky — to jsou snímky, ty mluví. koukejte kolem sebe a nejen v neděli, ale i ve všední den. žijete v lese u paseky a naproti za vrchem vystupují komíny. někdy se na ně podíváte, jak kouří, ale nic víc. co je kolem a pod nimi? snad to i víte, ale to vás nezajímá. máte toho dost za šest dní. ale to vás má zajímat, je to taky kus vašeho života a velký kus. fotte kamarády v práci a boji živ. a. takové obrázky nebudou jen pro vás, ale poví všem víc, než utěšená skupinka. fotte ve všední den. kluci, zkuste to jinak, než jak fotografujete dnes a posílejte výsledky. nebojte se naklonit aparát, berte snímky zákeřně a ty jsou nejlepší. dgaj.

Písničky: Pagoda, Brouček, Škuner, Dívenka, Naše písnička atd., celkem 11 písniček právě vyšlo ve sbírce: Písně z Osady Údolí Děsu. K dostání u všech knihkupců. Expeduje: F. Hrádek, Praha VIII., U Svobodárny 1511. K dostání též v administraci

- č. 1. první mužstvo „dětí neklidu“
- č. 2. párek z „hučící přereje“
- č. 3. reserva „dětí neklidu“
- č. 4. osada „ucata“
- č. 5. isawani „vorají“
- č. 6. „red boys“ nusle

„Tramp“ vychází týdně. — Jednotlivé číslo 1 Kč. — Předplatné ročně 42 Kč, půlletně 24 Kč, čtvrtletně 12 Kč. — Majitel a vydavatel Trampské vydavatelské družstvo v Praze, zaps. spol. s r. o. — Redakce a administrace Praha I., Rybná č. 23. — Telefon 606.33. — Tiskne a expeduje „Rota“, akc. spol., Praha I., Lillová ul. 13. — Za redakci odpovídá Géza Včelíčka. Novinová sazba povolena č. 290.458/VII-1930.

brak nejhnusnější

tři premiéry v pražských biografech. — všechna kina obsazena policií. — demonstrace trampů proti pornografickým kýčům. — několik zatčených.

V pátek 4. září dávali biografy „Hvězda“, „Světozor“ a „Adria“ „český film“, který byl ukázkou par excellence, kam až dovede zabřednutí bíboučký mozeček měšťáckých „výtvarníků“. Jestliže už je československá produkce filmová proslavena po celém světě naprostou uměleckou nemožností svých kýčů, páteční premiéra „trampského“ filmu korunovala ji skvěle.

Film „Osada mladých snů“ je zpracován podle smutně proslulého knižního braku stejného jména, který obloval takřka rok spanilé čtenářky „Hvězdy“. Jeho historii každý zná, neboť je tak dokonale ubohá, že si o ní povídá kde kdo. Figury jako Bili Stín nebo Nasta staly se přímo legendárními. A je to až dojemně pravdivé, jak vrána k vráně sedá. Kýčařský filmař našel si kýčařského autora, dali to dohromady a výsledek byl ten, že v pátek řvali ve třech pražských biografech lidé hrůzou, svíjeli se v křečích smíchu při „dramatických“ scénách a vypískali kategoricky scény tak zvané „humorné“, správně řečeno nechutné, nudné, banální.

Vzbuzuje to přímo úžas nad klasickou drzostí filmaře, co si dovolí servírovat publiku. Pražští trampové, kluci z osad, stanaři i silničci, šli shlédnout film, o němž reklama hlásala, že je z jejich života. Co viděli? Odporný film, nemožné herce, nemožné, měšťácké názory o trampech. Proč tam páni „umělci“ nezfilmovali, jak tramp dře celý týden ve fabrice, jak jeho „squaw“ se sklání nad šicím strojem, jak oba, vykořisťování paďourem, utíkají k řekám a lesům, do trosky čistého vzduchu? A proč nelíčí film dále, jak ani zde jim nedá klidu náhončí tohoto paďoura, četník, štourá jim v chatách a leze nestoudně do intimity jejich života? A proč resumé filmu neshrauje v závěru všechno to, a nevyvozuje z toho pravdivý názor trampa: Návist všeho paďourského, měšťáckého?

V době, kdy tramp je pro tento svůj upřímný, pravdivý názor postaven takřka mimo zákon, v době, kdy ho naháněním ku povinné tělesné výchově chtějí odvést od třídního uvědomění, kdy spousta nezaměstnaných trampuje v přírodě proto, aby v městě nezemřela hladu, v té době paďouři, kteří nás proklínali, našli pro nás jiné lákadlo: „Trampský“ film!

Trampuje pan doktor, dceruška bankéře a jiní paďourové. Tramping je hra na kytaru a tančení v barech.

Při těchto scénách křičeli trampové v bio „Hvězdě“: „Tak trampuji paďouři!“ — Ihned vyskočilo několik policistů i s panem komisařem jako čerti ze škatulky, jeden pan fízl v trenchcoatu nadával trampům sprostě a zle, proč prý se jim film nelíbí. Ale hoši se nezalekli, vypískali kýč bez milosti, huronský řev provázel každou pitomost na plátně, a na konec všichni opustili kino s výkřiky, které by vám censor zabavil.

Totéž se stalo v bio „Světozor“ a v „Adrii“. Trampové demonstrovali i na Václaváku proti paďourským filmům. Rozumí se, že naše čacká policie, jako vždy, zakročovala proti svobodě projevu a zatkla několik hochů. Ale trampové přes všechno úsilí paďasů, přes policejní obsazení ve zmíněných kinech jasně oznámili měšťácké ulici, že nechťi odpornou břečku špatných knih a špatných filmů, která lživě ilustruje jejich život, že nechťi vůbec, aby paďas o nich hovořil sympaticky, že se oblibovat nedají, že odmítají veškerou měšťáckou koketerii a že nesmiřitelně povedou boj za trampskou svobodu.

Kamarádi, jedná se však ještě o jeden film. — Nebude to žádná „Osada mladých snů“ nebo jiná podobná nehoráznost, ale hodnotný, skvělý film, **který s sebou přivezla trampská delegace ze Sovětského Svazu.** Je to filmové veledílo

Sibířská bouře

a budeme jej promítat 24. září je celý den v bio „Sibíř“. Přijďte všichni, ať poznáte rozdíl mezi filmovým kýčem a hodnotným dílem sovětské výroby.

„No tak,“ řekl úředník jednou trampovi na policii,
„co vás sem zase přivedlo?“
„Dva policajti, pane,“ zní odpověď.
„Opilý, asi?“ ptá se úředník.
„Oba dva,“ dí tramp.

Demokracie je trojčí: Pěší, jízdní a
slzobombotvorná.

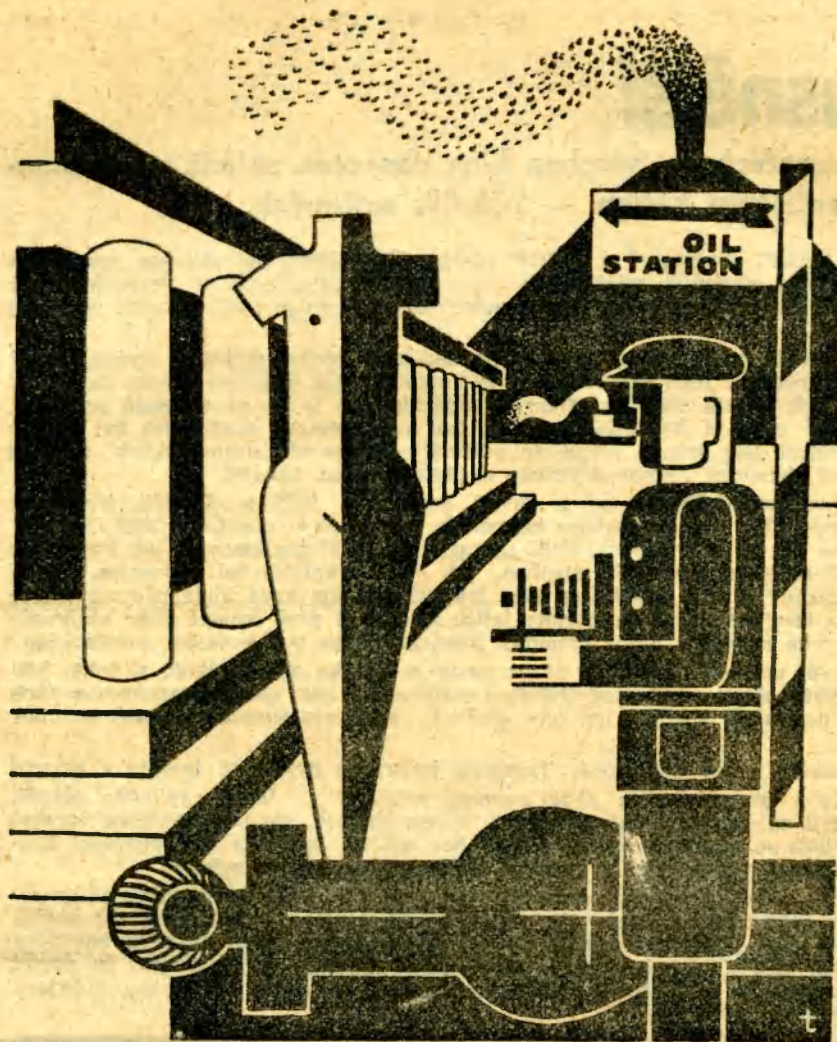
— *víš, že prezident není nejvyšší ve
státě?*

— Spravedlnost! Žádám spravedlnost!
Soudce: Ticho! Nezapomínejte, že jste v soudní
síni!

— *'di ty, 'di ty!*

*Censura je starší než lidstvo,
neboť na počátku světa byla tma.*

— *vždyť je tu ještě vicepresident!*

pan padour na čundru v itálii.

lord:

tulácké povídky

IV.

tři počestní darcové

Sam nebyl nikterak udiven, když si od něho Patron nechal obvazati docela zdravou pravici. Přišel již dávno k usudku, že cokoli Patron podniká, dobré jest, a přesto, že k tomu chce použiti tak bezvýznamné a divné věci jako je prádný rukáv, zasířený do kapsy, zdálo se mu teď docela přirozeným, zvláště když věc bude asi taková, že při ni prázdný rukáv bude nezbytně zapotřebí. Alespoň patřavý a spokojený pohled Jonesův, který pohlížel na jeho počinu, dodával této domněnce pravděpodobnosti. Naslouchal usměvavě patronovi, který obzřetelně ukazoval Samovi různé podrobnosti.

Potom se patron s jejich pomocí vyšvihl na koně, Jones se Samem na druhého a tulácká trojice opustila tábor, až dojela roku k vozové cestě, vroubené křovím a modřínv. Po půlhodinovém klusu zarazila na velké větrné pláni, před níž se dole v údolí rozkládalo čtvercovitě vystavěné mě-

sto, chráněné vůkol mohutnými vrchy před větrem a prachem. Vjeli do něho širokou, živou ulici, setkávajíc se s Indiány, černochoy, lovci, obchodníky, tuláky — stále se měnící a stále pozoruhodnou směsicí lidstva.

Tak jeli kolem stanu, domu z plachtovin, pikenných budov, kolem nejpodivnější směsice malovaných a tištěných plakátů, až zastavili na okraji města u skladu zoraní. Vzadu s ohradou, plnou polodivokých, zlých koní.

U dveří na jeanom z prken byl napis „Larry Conroy“ a pod ním drobnějším písmem adresa bytu. Uvnitř to vyhlíželo jako v hrubé, nedostavěné stodole, jen pult, na němž bylo nakupeno množství ručnic a nožů, připomínal na kram.

Majitel obchodu zařadil Patrona mezi ranchery a Sama za jeho cowboye. Jones zůstal venku.

„Potřebuji pěknou kulovnici, padesát ruže,“ řekl Patron obchodníkovi.

„Máme jich dost a jsou skoro nové,“ řekl tento, snažeje několik Sharpsovek.

Patron je znalecky pronuzel a podával Samovi, při čemž neustále nakuňkoval na koně otevřenými vřazy.

Obchodník si toho konečně povšiml a vyzval ho k prohlídce.

Kráčeli kolem chundelatých hřibů, nevzhledných, zaprašných klisen, na kterých nebylo nic než ohlavka. Dáleko v rohu ohady stal černý, osamělý mustang. Nepásl se, ačkoli svěží tráva rostla dlouhá a hustá pod jeho kopyty. Hleděl nahoru do svahu, směrem jež naznačovaly jeho špičaté uši a pozoroval vlnivý pohyb dlouhé trávy. Patron, který již viděl hodně koní, pohlížel s úžasem na toto nadherné, ušlechtilé zvíře a byl vzrušen až do hlubin duše.

„Co stojí, tento kůň?“ tázal se obchodníka.

„Třistapadesát dolarů,“ zněla odpověď.

„Bože, to není příliš laciný,“ vybuchl ve smích Patron, „ale je opravdu krásný. Koupím ho. Ale — sakra! Nepočítal jsem totiž na tak značnou koupi a proto nemám ani tolik peněz u sebe. Mohu však poslat svého muže domů a počkati zde, až peníze doručí.“

„Velmi dobře, pane,“ řekl obchodník s uctivou přátelskostí, „jak je vám líbo“.

Patron se obrátil k Samovi:

„Zavolejte cowboye.“

Když Jones vstoupil do skladu, vyšel mu Patron vsříc.

„Jonesi,“ pravil, „vsedněte na koně, jeďte domů a řekněte mu paní, že jsem koupil krásného hřebce; nechť mi odešle čtyři sta dolarů.“

„Ano, pane,“ přikývl Jones. „Ale uvážete, že paní se sotva odváží toho, aby mi svěřila tak mnoho peněz, nevykaži-li se alespoň několika řádky od vás.“

„To je pravda! Hned!“ zvolal Patron a přikročil k pultu. Náhle však se pozastavil a obrací se k obchodníkovi, jako by si byl právě vzpomněnul, že má pravici v obvazku, pravil:

„Nemohu psati, poněvadž mi každý pohyb raněnou rukou způsobuje velké bolesti. Smím vas prosit, abyste byl tak laskav a napsal místo mne několik řádek, které bych vám diktoval.“

Obchodník projevil velkou dávku ochoty, jakou jen mohl sebrati k žádosti Patronově, načež mu tento diktoval:

„Milá choti! Naskytla se mi příležitost, abych koupil pěkného hřebce; buď tak laskava a odešli mi po doručení těchto řádek čtyři sta dolarů. Tvůj Larry.“

Toto psaní předal Patron Jonesovi, jenž vyšvihnuv se na koně, vrátil se asi za čtvrt hodiny s vyžadanými penězi. Patron předal příslušnou částku obchodníkovi, odvedl koně a okamžik na to evalala trojice rychle na koních prázdnou planinou.

A od onoho dne, kdy povedené psaní bylo doručeno obchodníkovi vlastní ženě, která vydala cowboyovi žádané peníze, aniž by jí bylo co napadne (neboť znala velice dobře rukopis svého muže), prskal, plival a proklínal Larry Conroy k údivu všech mužů vždy, kdykoliv měl psati byt i jen několik řádek.

TETKA. (T. T. K).

VOLBY

**trampská tiskarná kancelář
vám vykazuje: Nečtěte na dlah!**

18. září v Předním Hloubětíně, v restauraci na Růžku
mluví Uzilek, člen trampské delegace o SSSR!

**Těžkoatletický večer 23. září na
Vinohradech. — Vstupné 2.40 Kč.**

Osada Batalion na Kačáku pořádá v pátek
11. září v Nár. domě na Žižkově

TŘETÍ REKRUTSKÝ VEČER.

Vstupné Kč 6.—.

Začátek o 20. hod.

Ahoj, kamarádi, přijďte všichni!

Co je trampovi do obecních voleb? Řikáte nic? To řekne jen paďour nebo ten, kdo má z trampů strach, že kdyby se do toho vložil, že by vypráskali z radnic paďourskou a chrapounskou havěť.

Vždyť se to tak úzce trampů dotýká, co pečou v těch různých obecních radách a komisích. Malý takový případ. Kamarádi chtěli si postavit chatu. Nechtěli mít žádné nedorozumění, tak když naimuli pozemek, hlásili to obci Měchenice. A víte, co tatici z Měchenic odpověděli? „Na základě zásadního usnesení obecního zastupitelstva se stavba žádných chat nepovoluje.“

Co to je? Obecní politika. Dotýká se vás? Co zbývá těm kamarádům, buď tam stavět vilu (to by jim povolíli), nebo, když nemají tolik peněz, zůstat sedět doma. Co musí udělat? Postarat se, aby už teď ve volbách lidi, kteří taková usnesení dělají, vylítli z radnice. Jsou to zástupci politických stran. Ptejte se, jaké stanovisko k trampům jednotlivé strany zaujmou a dle toho se zachovejte!

paďouři změnili taktiku!

V autobusech, ve kterých jezdějí trampoline, objevují se kontroloři. V sobotu a v neděli ho máme v každém voze a běda starému Chýlemu, kdyby tam měl trampika, kterému dal slevu bez legitimace. Ale co to, vždyť to dříve nebylo? Hned vám to vysvětlím kamarádi:

Zákaz p. K. selhal, nepodařilo se jim, sehnat trampoline do jejich organizací, ale naopak, kluci z nich utíkají

a jdou trampovat a proto se na ně musí jinak. Chytřejší! Máte hoši malý platy a nebo žádný a tak budete sedět doma. Solva vyrukovali s předvojenskou výchovou, už museli změnit název a říci, „vždyť je to jen tělesná výchova a voni ty kluci, když nebudou mít na cestu na trampingu, tak ještě rádi půjdou na ten execúák. Ale trampové jsou chytrí, prohlédli taktiku panů paďourů.

Mařka z Oktábru.

už j ste mluvili se šerifem o celostátní slezině zást. osad?

26. ráří Kladno velký potlach

podzim rudých plodů

čas se naplnil
zraje ovoce
člověče, který jsi pracoval na vinici nové,
nastav svůj klín
čin v hroznech dozrál
krev mozolů tvých se pěni nedočkavě
nuž trhej
svlaž vyprahlé rty šťávou života
mrou staré světy
i stromy padnou, zatížené stářím
tys, muži práce, sázal,
tys pletl a štěpil símě nové v bouřích a mrazích,
slyš,
čas naplnil se ždaný,
ovoce dozrálo
pojď už a dokonči dílo
češ a pij krev pěnicí se vínem
jdi v starý sad a ostřím čepele
znič stromy špatné, zplanělé,
hující v hrůzné spoušti

vasil.

**Nejlepší paštiky
a konzervy jsou**

ZII.

**Dělnické uzenářství a reznictví
Praha-Karlín, Pačákého 63.**

**Trampa bolí každý úd,
nenosi-li botky Hood**

Hygienická americká gumová obuv k dostání ve
všech obchodech sport. a s obuví. (Od 19.—,
29.—, 39.— atd.)

Boxing & Atletika & fotbal

k naší podzimní fotbalové pohárové soutěži!

Krásný broušený dar redakce pro podzimní soutěž našemu sportu je nutno jen radostně vítati. Věnováním poháru právě footballistům-trampům vystihla redakce správně, že vedle wolleyballu zaujímá své výhradní místo v našem sportovním životě populární, oblíbený football. Volba období k sehrání soutěže — podzim — je vhodná jak počasím, tak i tím, že naše teamy jsou po dobré přípravě z jarních a letních zápasů. Prostě všechno dobře „sedí“.

O vypsaní soutěže se na osadách mnoho mluví; zájem roste s blížící se dobou zahájení a roste i řada přiláčených teamů. Na počet osad které football hrají, je to však dosud málo. Nemůžeme se spokojit s málem. Chceme nejen kvalitou, ale hlavně počtem se ukázat. Chtějte všichni, aby podzimní soutěž stala se přehlídkou všech kamarádů-footballistů, kteří nespokojeni odešli ze sportovních organizací pačourských a svou účastí na naší soutěži projevují odpor proti manýrám v nich zavedeným. Nestačí ovšem jen chtít, ale je nutno dělati. Mluvte na osadách o soutěži ještě více než dosud, mluvte o kamarádském duchu našich sportovních podniků, a hlavně získávejte nové osady pro pohárovou soutěž, aby zúčastněných teamů bylo co nejvíce.

Je možno udělati pro soutěž mnoho, je možno soutěži ukázat, co nmíme a kolik nás je. Udělejme to! Mnoho se tím prospěje nejen našemu sportu, ale hlavně celému našemu hnutí. Sportovní komise.

stav přihlášek k závodům v řecko-římském zápase

Do čtvrtka 3. září přihlášeno bylo celkem 21 borců ze tří osad. Z toho připadají dva na osadu Kansas z Luk, deset na „Rudý průlom“ z vranského ostrova a pořádací klub účastní se večera devíti borci. Mezi přihláškami je mimo jména prvotřídních amatérských zápasníků velká řada nováčků.

Zájem v trampské sportovní veřejnosti je tak veliký, že již dnes je možno počítat s mnoha desítkami závod-

níků a těžkoatletický večer setká se s plným úspěchem po sportovní a propagační stránce. Zájem je vidět i na rozprodeji lístků. Tělocvična, v níž večer se koná, pojme asi 300 diváků a již dnes je rozprodáno přes sto lístků. Předprodej v administraci „Trampa“ a v klubovní místnosti Děti neklidu, Praha XII., Balbínova 15. Další přihlášky závodníků podle propoctic v minulém čísle „Trampa“.

Ke zprávě sportovní komise o našem těžkoatletickém večeru.

V článku sportovní komise je nutno vysvětliti jeden omyl. Sportovní komise domnívá se totiž, že 1. bod propoctic dá se vysvětlovati tak, že k závodům budou připuštěni i profesionální zápasníci. Sdělujeme proto k správnému výkladu propoctic, že připuštění budou pouze trampové neregistrovaní a členové klubů sdružených v amatérském těžkoatletickém svazu a nikoliv zápasníci profesionální. T. C. Děti neklidu.

Redakční šotek zavínil, že pod propocticem těžkoatletického večera Děti neklidu ozevu se podpis Sportovní komise. Opravujeme.

Všetrampské závody v zápase řecko-římském

pořádány jsou 23. září o 1/2 8 hod. več. v tělocvičně JPI, Vlnohrady, Letohradská ul. Vstupné Kč 2.40.

Kamarádi sportovci, zveme vás na rekrutskou zábavu Děti neklidu, jež se koná v hotelu „U nádraží“ v Lukách pod Medníkem již v sobotu 19. září. K vůli volbám je pořádána o týden dříve, než bylo původně oznámeno. Vstupné Kč 3.60.

wolleyballový turnaj

J. P. T. Nusle I. (os. Red Boys) pořádá v neděli dne 20. září na svém hřišti, Vrsovice, Družstevní, u tov. „Eta“ wolleyballový turnaj o vlnajku. Zúčastněná družstva obdrží diplom. Hraje každý s každým! Začátek o 7. h. ranní. Vklad Kč 6.—. Trampské osady, podejte přihlášky! Hlaste se přímo na hřišti nebo na adresu: Jan Hlavatý, Vrsovice, Družstevní 695.

football

Red-Boys II. — Nord Sparta 3:0. Zápas „zvrhnul“ se v úplnou exhibici, hlavně zásluhou kapitána teamu R.-B., Viktory.

OBUV

pro veškerý sport, jako kanadky, tyžáky, bruslařské, do boxu, tretry, kopačky a moderní obuv la jakosti Vám dodá **Josef Tomáš, Praha II., Vyšehradská třída č. 4.**

Při odvolání na tento insert sleva.

TOMÁŠ

„... my jsme si nechali tahé vystavět tenisové hřiště, ale o hodně větší, než je vaše.“

„K čemu máš tak velké nos?“
„Aby se mně moh na to zeptat takovej trouba.“

Opilec: Prosím vás, nevíte kde mám klobouk?

Střízlivec: Na hlavě, pane!

Opilec: Tak dobře! Však já už ho našel. —

ivo hadrů:

romance

až budeš, lucy, toto číst, budeš asi udivena a nebudeš si moci vzpomenout na to vše, o čem zde ouau psat. ano, budu psát, protože to bylo velice krásné a my nesmíme připustit, aby se krása ztrácela se světa. co by nám potom zbylo? a proto vypovím všechno od začátku.

odešli jsme z města do polí a lesů, do rozsáhlých prostor venkova, kde

Připravil jsi si až

nezastiňuji šedivé domy obzor. byli jsme unaveni městem a zhnusení civilizací. prahli jsme po tichu, slunci a zeleni. kromě několika nádob a pokrývek nenesli jsme nic, než samé knihy. bylo jich několik desítek. byly to knihy o pěstování zeleniny, léčivých bylin, a návody, kdy je sbírat. byly mezi nimi i romany a vědecké knihy. též thoreau-ův „walden“ nesli jsme s sebou. tato kniha byla nám jakousi bibli; neboť ona to byla, jež nám ukázala cestu do klína přírody.

na pokraji lesa, daleko od vesnice, pronajal nám jeden sedlák kus pozemku. zde jsme si postavili chatu, krásnou chatu. ostatní část pozemku jsme obdělali a osazeli zeleninou a léčivými bylinami. nedaleko zurčel potok, odkud jsme nosili vodu a vždy navečer zaléváli.

vzpomínáš si, lucy, na ten zářivý podvečer, když jsem psal na štít chaty slovo „walden“ ze smrkových větviček? bylo tak krásně. i ty jsi byla tak podivně krásná. a byli jsme trochu unaveni, neboť po celý den jsme trhali trnkové květy k sušení a potom ještě čistili záhony zeleniny. ten večer jsme zapálili táborák před chatou. oh, jak to bylo krásné, když modravý dým

stoupal z ohně a vnikal v sametovou tvář noci a čerstvé, pryskyřiči prosáklé borové dříví vonělo. bylo to jako v ležení někde uprostřed pustiny. byl to zpěv romance. vítězný zpěv romauce, která porazila civilizaci.

krásně se nám žilo... nejkrásněji však bylo později, kdy rozkvetly námi zaseté byliny a i ty po lese, polích a lučinách, které jsme nesázeli a přece sklízeli.

ráno nás vzbouzely sojky, hřmotiči na střeše chaty. vstávali jsme a bronzdali se v rosné trávě, nebo dospěvali na louce v teple ranního slunce, nebo se opalovali nazi. hnedli jsme, jako bychom se mazali ořechovým olejem, a sílili jsme. únava s nás spadla a my vzpomínali těch, kdo dosud zůstali ve městě, a litovali jich.

oh, to byla romance!

za dne, když jsme procházeli lesy, sbírajíce byliny a houby k sušení, byli

bůra na První

jsem zasypávanu zpěvem ptáků. vidali jsme veverka, zajíce a ostatní milou havěť proháněti se po lesích.

navečer naslouchali jsme hrčení cvrčků a potoka. dívali jsme se na hvězdy, rozseté po temné obloze, naslouchali hlasům noci a ovu rozhodnutí, žiti tak příští den a po všechny dny ostatní, tak dlouho, dokud se nebudeme chtít vrátit do města zpět. a my byli přesvědčeni, že tak neučiníme dlouho, hodně dlouho.

pamatuješ se, lucy, ještě na ten večer, kdy jsme spolu zpívali tu krásnou píseň „bledé květy ulice“ a „romanci?“ náš život byl také romanci. ano, lucy, bylo to krásné, byla to romance, jakou už nemůže člověk hned tak prožít, protože všude vlezla proklatá civilizace. das to sper, nikde už není kousek místa, kde by se mohla usídlit

romance a zpívat svoji hrdou píseň. k nám přišla, nám zpívala pod okny a na každém kroku. nebála se k nám přijít, protože jsme zavrhlí civilizací.

oh, lucy, řekni, nebylo to krásně? nebylo to uchvatné? ty si však asi ještě nevzpomínáš. leč já stále věřím, že si vzpomeneš, že si na konec přeci vzpomeneš.

pamatuješ se na onen večer, kdy se schylovalo k bouři? bylo teplo, mraky se hromadily na obzoru, a my, nazi, vykoupavše se v potoce, šli jsme šerem k chatě. tvoje tělo, přesto že bylo tříslově opátené, svítilo do šera a bylo chladně. potom přišla bourka, byla to nádherná letní bouře. země se otrásla v úderech hromu. i naše chata se zachvívala až zvonilo nádobí, a hlas, o kterém jsme se domnívali. že je hlasem boha, zval nás ven...

br, bylo chladno a ani stopy po nějaké bouři, když jsem otevřel a vystoupil před chatu. a tehdy jsem se přesvědčil, že bůh by nebyl tak pošelilý, aby se coural v noci po lesích a budil spící lidi. ne, nebyl to bůh. byl to, — viš, lucy, kdo to byl? teď si už jistě vzpomeneš. vše, co jsem s tebou prožil, co jsem tady napsal, ovi jen můj sen. ale ten konec, lucy, ten konec už snem nebyl. viš už, kdo nás

Trampeký Aimanadh?

zval ven z chaty? viš, kdo to byl? stála jsi přece za mnou v bílé noční košili, no ovšem. byi to — četník.

tak vidis, lucy, já věděl, že si na konec vzpomeneš. chtěl oddací list. a já ho neměl. nemám ho dodnes. nevím ani, kde ty se dnes díváš na sinky. já však mám list, který mne zapřisahá, abych zaplatil třicet korun pokuty za ohrožení veřejné mravnosti. a já se s tebou přeci vyspal jen v tmavé noci.

V neděli dne 13. září v š i c h n i

na bramborový čundr v Modřanech

v přírodním divadle na „Srážce“.

Sraz o 1 hodině před Lidovým domem v Modřanech, průvod na „Srážku“. Divadlo — výstupy — pečení brambor — různé atrakce — hudba.

— moje máňa má zejtra svátek.

— dyby nekecala. Dyk je panny Marie.

„tramp“ zná do pad'ourů rubat!

zemský president kubát

Trvalá ondulace

celé hlavy

Kč 25—

na prvotřídních aparátech provádí
Emil Rektor, Praha III., Nerudova 37

valda z októbru:

fousy z čundru

Braïla je rumunské přístavní město, asi 100 km od Černého moře. Leží na Dunaji, který si tady just usmyslil téci Bessarabii, asi 120 km od sovětských hranic. Tuto okolnost jsme nemile pocítili na své kuži, když jsme byli zavřeni na policii půl dne pro podezření ze špionáže.

Každý půldruhý občan v Kamunsku je vojak, člověk s flintou a dlouhým bodlem, pan mající právo nad vašim životem a smrtí. Může vám nadávat jak psu (stalo se), muže nas zmlátit (stalo se), on může zkratku všecho. Teprve když přišel „chef“, který jediný snad z celé Braïly věděl, co to je Československo, dostali jsme hromadu papírů, asi propustek, poněvadž nás pustili, a nadále s námi jednali slušně.

V Braïle kotvi mořské lodi: Čekáme na své „Dianě“ na den odjezdu.

„Náký děcko s ďáblem v těle“, křási mi Šikot, když se vracím s chlebem z města. máie, sedmileté dítě pobíhá po palubě. Dávame jí slunečnicovou semínka. Sedi vedle nás, žvatla nám nesrozumitelnou řeči. Najednou — je to jako rána palicí do hlavy — dělá nepopsatelný pohyb. Šikot jí plácá přes zadek. V tom se objevuje její mama. Rozumi trochu německy. Křičíme, nadáváme. Pokrčuje rameny. „Co dělat, když máme hlad?“ Rumunsko, demokratický stát se dvěma králi najednou, nejlepší přítel Československé republiky — a sedmiletá žába „vydělává“ prostituci. Nasledkem toho patří tato „povídka“ mezi povídky o špatných dětech a věnuji jí Frantovi Šerifovi.

Braïla, 8. 7. 31.

Chcete-li náhodou jeti do Syrie a máte tu smůlu, že vypadáte jako „typ globetroter“, musíte složit u lodní společnosti záruku 3 egyptské libry. Je to asi 500 Kč, skoro všechno, co jsme měli. Z Caihradu do Beyratu to trvá 6 dní lodi. Na těchto 6 dní měli jsme ¼ kila čokolády a dva chleby, což značí, že dva lidé se zdravě vyvinutou chutí k jídlu mají už druhý den hlad.

Namorníci se na vás dívají po očku. Koukají se, jak s žalostným pohledem vytahujete kousek chleba s ranečkou, svázaného z trampského šátku. Pojednou před námi leží chleba, sýr, víno, pomeranče. Cpete se hltavě, pak sedíte s nimi, vypravíte o bidě, o těžkém životě dělníka. Jste mezi dělníky, kamarady, mezi svými.

žok foskop:

co vidí tulákovy oči

„die palme“

Široká tvář pod černou helmou se roztáhne k úsměvu, když uslyší dotaz na nejbližší cestu k „Palme“. — „K asylu jděte zde touto ulicí rovně až k městské plynárně, a pak přímo podle její zdi, to už najdete.“ zni odpovět a vy si mimoděk uvědomíte, že jste použili k dotazu jména z tuláckého žargonu. „Die Palme“ neboli „Městský asyl pro nezaměstnané“. Obrovská budova s mnoha tisíci lůžek, která na několik nocí dává zapomenout na tvrdé úkryty, jež jsou ložnici těch neichudších.

až tě tvá dívenka zklame

Dlouhá příjmací kancelář je naplněna lidmi různého stáří a vzhledu, stojících ve frontě u pultu, kde několik úředníků vede záznamy. Každý odevzdá své dokumenty a zodpoví kladené mu otázky a pak vklouzne do dveří, kde je policejní kontrola. Zde dostane opět své dokumenty a má vyhránc, jedna noc a dvě jídla jsou zajištěna. Vyklozne ven, dostane řetěz, dlouhý řetěz, na němž jsou připevněny tři stejně očíslované známky. Muž v bílém plášti pak odvede skupinu do šatny. Tam se postaví za široký pult a reflektorem prohlíží svlečené nocležníky a jejich šaty. Když uspokojíte pasáka vši, tak dostanete hák a dva pytle. Do velkého pověsíte své šaty, do druhého dáte boty a idete je odevzdat k desinfekci. Pak ještě do teplých sprch, odtud pro ručník, košili, pantofle, misku a lžici a již se hrnete do vykázané místnosti. Ještě jedna příjemná zastávka je u obrovského hrnce s kouřící se tekutinou a koše s chlebem, a za chvíli sedíte v jídelně, dlouhé asi 50 metrů, která sousedí s ložnicí a vřadu se záchody.

„Oddělení pro osoby mladé.“ Dlouhá jídelna, v jejíž jedné, užší straně jsou dveře na chodbu, v nichž je vyříznut malý zasklený otvor, aby dozorce mohl nahlédnouti dovnitř. Naproti přes celou délku místnosti je vchod na záchody, vedle vchodu jsou kohouty a umyvadla. Vpravo u hořejšího konce místnosti je vchod do ložnice, stejně dlouhé, se stejnými holými zdmi bez oken. Světlo vniká skleněnou střešou nad každou místností a tvoří jeden obrovský skleník. Dole u hrubých stolů srkají svou

Bylo to přímo strašné. V pět se objevil Korsičan Aristide s chlebem a šunkou, v šest Provenčelec Erasme s chlebem, sýrem, vínem, a v deset Pierre, kuchař, Bretoněc, s ohromnou misou jídla.

Nikdy bych byl nevěřil, že člověk odvykne jíst pořádně; paty den už to neslo. V noci přinesl Pierre misu biřteku. Druhý den nam bylo zle od přejedení.

Erasme, Aristide, Pierre, víme, že nudíme spolu, až bude jednoho dne krmem chudých...

Beyrut, 22. VII. 31.

Reknete-li slovo Libanon, vybaví se vám ihned, jak před mnohými lety vykladal pan katecheta o tomto pohorí biblické voloviny. Ale čundrejte se po Libanonu!

Z Beyratu vystupujeme po krásné silnici až do Ain-Soparu, asi 2500 m nad mořem. Vedro asi 40°, jazyky vlečete za sebou, torna na zádech musí vážit nejméně metrůk. Plazíme se nahoru až do půlnoci.

Týrá nás příšerná žízeň, líjí se z nás při tom litrv potu. Pořád žádná vesnice, pořád žádná voda!

Podruhé v životě se mi stává, že se plazím dopředu po kolenou. Jednou, před 3 lety, to ležely 3 metry sněhu, a dnes se tu plazím po rozžhaveném železe.

„Zůstanem tu ležet?“ ptám se Šikota, když vysílením jsme upadli do

škrapy. „Jedem furt!“ odpovídá. Podá-li vám ruku kamarad, roste ve vás síla.

Najednou se objevuje světlýk. Běžíme do kopce jak zbeštili. Je to automobilová stanice, mají tam nádrž s vodou na chlazení motoru. Padáme do ní hlavou. Nikdy bych byl nevěřil, že jsem schopen vypít tolik vody.

Arabové mají rozkošný zvyk, že vás nechají vyspat mezi hospodou a silnicí na zemi. Dají pod vás rohož, roztáhnou deky, polštáře, podhuavníky. V létě tady nikdy neprší, tak spíte vedle silnice. Hostinský tím docílí, že u něj popijete rano kafe a pojiťe chlebové placky, které mu připomínají lodní plachty. Jezdí okolo vás auta, a vy vzpomínáte na večery ve své sázavské lokálce, kde za každým vlakem se křičelo: „A pacifický rychlovlak...“

Ain-Sopar, 23. VII. 31.

— Jak můžeš vinit toho pána, že je zloděj? Vždyť vypadá docela slušně!

— Jo, to se mu to vypadá, když má na sobě můj surchník!

hustou čočkovou polévkou rostliny, pěstované v tomto skleníku. Palmy; venku jsou zmítány divokými náporů větru života, který s nimi kývá sem a tam. „Die Palme“ se svojí skleníkovou stavbou — klidný přístav před kancem cesty. — Konce jsou různé. „Vydržiš!“ volají na sebe mnozí, kteří se potkávají na cestě.

Několik bílých postav dojídá ještě polévku, zatím co ostatní již většinou leží na drátěných lehátkách ve vedlejší místnosti. Dlouhé, bílé košile, přes něž visí dlouhý mosazný řetízek se známkou. Všichni s chutí kousají do černého chleba. Po dvou, po třech sedí u stolů, místa je již dost

U jednoho stolu sedí mladý, ani ne dvacetiletý chlapec vodnatých, smutných očí. Miska s jídlem a chleba leží skoro nedotknuty. — Silnice nemiluje sentimentality, a ti, kteří jsou na ni vyvrženi kapitalistickým režimem, musí odložit vše, co jim on namlouval. Na cestě není místa pro krásná povídaní čítanek a učňovských besídek. Na cestě není místa pro slabé, kteří neumějí odložit předsudky společnosti, jimž se v mnohých případech říká ctnost.

Všichni již odešli do ložnice, jen onen chlapec dosud seděl. Snad plakal, snad vzpomínal na vše, co mu přikazovali jeho vychovatelé, co mu přikazovaly knihy, které mívával vypůjčeny od pana pastora, snad plakal nad sebou a svou domnělou hanbou; ubohý chlapec, jehož duše nebyla naplněna ničím přirozeným, ale hustým nánošem té výchovy, kterou mocní duši žár a bojovnost svých otroků.

Na záchodech nad ústředním topením, ve výši vztažení ruky dospělého muže vyčnívá páka, která uvádí v pohyb ventilaci. Tam našli ztuhlou schránku ubité proletářské duše, visící na mosazném řetízku, na němž je připevněna známka.

najdeš útěchu v Prvním tramském Almanachu.

Bez hluku vynášeli mrtvé tělo dlouhou chodbou, z níž vedou dveře do místnosti pod skleněným hřebenem. Náhle zazněla chodbou bojovná melodie „Rote Fahne“, žijící mužové zdravili zničený nástroj, jemuž již za živa odebrali kapitalisté krev a mozek.

Na dvorku ozářil průvod svit měsíce. — Zář, která dopadá jak na rudou cihlovou stavbu asylu, tak na kulatou přepychovou stavbu velkokavárny „Vaterland“, kde hudba a šampaňské odhání nudu s čel vyžraných padourů. Svítí na vše stejně, ale v jeho světle asyl hrozí dolů bílými nosítky, která jsou vynášena z jeho vrat, hrozí dolů tisícem vidoucích, ke střešám Berlína.

NA TRAMPING TRVALOU

Rozšířili jsme obchod,
zavedli nové stroje
zdokonalili výkon
a slevili jsme
TRVALOU ONDULAC NA Kč 75.—
Hodinový „TEMPO“, Žižkov, Husova tř. 3.
Filiálka: Malá Strana, Nerudova ul. —
Než vejдете, pozor na firmu!

„Čoeče, to mám žizeň.“
„Počkej, skočím ti pro vodu.“
„Hergot, dyk povídám, že mám žizeň a ne že sem špinavej.“
kočkodan.

„Dagasi, dostaneš bratříčka! Nebo
bys raději chtěl sestřičku?“
„Tatínku, ja bych chtel nejradši
houpacího kone!“
co.

pan müller senior přijel se svojí
dcerou do karlových varů. ubytovali
se v hotelu „pup“ v přízemí. den na
to přijel müller junior se sestrou, a
ubytovali se v tomtéž hotelu v 1. po-
schoďi. večer se potkali všichni čtyři
ve vestibulu hotelu. otec se synem
se poznali okamžitě. obě dámy mu-
sely si býti navzájem představeny.

Četník se tě ptá:
„Máš oddací list?“
Proč se nezeptá,
máš-li též co jíst?
bsk

Jan noha:

NEPTEJ SE ...

*nejdříve budeš v aktivu
a potom v záloze,
nesmíš si plést rotmistry
při jejich úloze*

*ty musíš všechny šarže znát
a vědět, co se patří,
nesmíš však vědět, kdo jsi ty
a kdo jsou tvoji bratři*

*musíš být prostě jedním z těch,
který se neleká;
válka je mravní zásadou
nového člověka*

*musíš být novým člověkem,
užay' tvoje vlast chce tomu,
a budeš-li ji hájiti,
neptej se, proti komu?*

— Ježiš, jak's moh propadnout
při přijímací zkoušce do ústavu
pro duševně úchylné?

čundr největší...

tramská delegace se právě vrátila ze SSSR. — od 10. září počínaje (kdy mluví delegáti na potlachu v národním domě na vinohradech) budou vám delegáti k dispozici, aby vás informovali pravdivě o sovětské unii. — osadníci, oznamte nám obratem datum vašeho potlachu, na který se vždy některý kamarád dostaví. — otiskujeme dva dopisy kamarádů-delegátů.

melich: přijeli jsme a máme volit!

Pane policejní presidente, nechte vykrojit ve všech globusech (na skladě jsoucích) onu šestinu, kterou zabrali pro sebe sovětsíi dělníci a ze které vyházeli všechen ten šmejď, kořistící z lidské práce, vycpěte tu praznou šestinu všemi lžemi, které si vymyslíi lidé, za tuto svinskou práci tak dobře placení, bude vám to však houby platné.

Zavřete deset, dvacet, sto a tisíc delegátů, kteří byli nuceni v zájmu svých kamarádů vaši důraznou podmínku v pase: „mimo SSSR“ ignorovatí, zavřete je, ale pochod dějin nezastavíte.

Jedenáct lidí, kterým jste zakázal přechod hranic, od kterých počíná Nový Řád, vrátilo se zpět. Spatřilo zemi, kde stošedesát milionů lidí s ohromujícím nadšením staví hrob pro ty, kteří žijí z práce jiných a pro ty, kteří ty parasity lidstva chrání!

Snad vás censor uchrání této blamáže.

Víte však, že injekce působí krátkou, velice krátkou dobu?

Přijeli jsme a máme volit.

V zemi, kde jsou sice pečlivě zahlazeny veškeré stopy bývalé monarchie, kde však je půl milionů nezaměstnaných, půl milionů lidí, kteří mají nyní na vybranou: zmrznout, nebo zemřít hladu.

Tam na východě se o carské orličky, sochy a prapory nestarají. Visí na svých místech a na jejich odsíranění mají dost času. Museli v prvé řadě odstranit bídu! Vybudovat nové továrny, vyházet kapitalisty a zaměstnat dělníky.

Potřebují jistě asi 3 miliony dělníků! Nové miliony, které budou pomáhat budovat nový řád, řád, kde není otroků ani pánů.

My jsme přijeli, abychom šli k urnám.

Máme volit mezi těmito dvěma řády.

V našich hlavách je nyní jasno. Víme, proč jsme nesměli a neměli spatřit SSSR.

Pane policejní presidente, teď jdeme volit. Na hlasovací lístek nám nemůžete vytisknout váš zákaz.

A to je naše první odpověď.

Tramská delegace do SSSR ihned po návratu do Prahy vstoupila kolektivně do Svazu přátel SSSR.

ahoj, kluci!

pozdrav z SSSR. zasílá nejmladší delegát. Hoši, kteří věříte, co piší pačourské noviny o Svazu, iste bláhoví snilkové. To mohou psát hlupáci nebo podvodníci, kteří jakživi v Sovětském Svazu nebyli. My vám povíme všechno o sovětech z dobré i špatné stránky, ale zabráníme, aby pačouři opjeli dělníky a proletářskou tramskou mládež nesmysly a lžemi.

Tady nesmí nikdo vyžítat, tady je heslo kdo nepracuje, at nejí a nevládne!! Ahoj Užílek.

Bude br. Fráňa Klátíl zavřenej? Při návratu do předrahé vlasti, do „ostrova pořádku“, byli na hranicích zatčeni a uvězněni dva delegáti z tramské delegace do SSSR. Ostatní budou následovat co nejdříve a již se upřímně těší na seznání rozdílu mezi demokratickým a sovětským kriminálem, který před odjezdem z SSSR navštívili. Zajímalo by nás však velice, kdy bude také zavřen redaktor „Českého Slova“ br. Fráňa Klátíl, který téměř současně s naší delegací dopustil se „zločinu“ návštěvou SSSR.

Těšíme se na naši světoznámou demokracii, která jistě bude stejně měřit redaktora „Českého Slova“ jako redaktora „Trampa“ — — —

ZEM KLADIVA A SRPU

Ramena sovětů, Rus nesmírná a tvárná táhne se podél map, lichž pouta strhala na prahu sovětů Evropa tuhne marná a Západ odkrývá svá děla zoufalá.

Kladivo se srpem a hvězda s pěti cípy nad Rudou Armádou ční dělník na stráží, mužící v kolchozech obili sváží víchy hřmí kola továren a ocel naráží.

Vzpomínám na Moskvu, na Kreml plný sněhu, na stopy Leuina, z nichž svět vyrůstá zdravý, na pěst a vůli mas, na pětiletku v běhu, na břímě vítězství a na ty, co ho staví.

Marko Polo.

Frantovi, dyž podáš ruku, tak si spočítej prsty, esli je máš všechny.

— Proč má četnictvo elektrické lucerňičky?

— Aby pomohlo hledat občanům v ČSR spravedlnost.

V době sbírek na pohořelé.

„Tak sem poslal Stříbrnému bára.“

„Proč?“

„Pač von taky pohořel!“

emka.

— Koupila jste, milostivá paní, něco na té Šimově výstavě?

— Né, co pak je nám potřeba kupovat hotové obrazy, když si je můžem nechat udělat?

„Dejte mi jeden pár bot pro khika!“

„Které číslo, prosím?“

„Von ešte žádný nemá, von chodil pořád bos!“

— Tak, Fančo, ještě vám musím říci jedno: U mne není žádných známostí!

— No, kdepak taky v jejich letech, milostpaní!

dvou krkonose

Maloktery z těch nazehlených panáku, kteří projíždějí na přepychových „Mercedes-Benz“ nebo „Royal-Roice“ Krkonose údolím z Pecru přes Vel. Úpu k Jánským lázním, si uvědomí, že jede kolem jedné z otročských kolonů kapitalistického průmyslu. „Továrny na zpracování dřeva“ Ignáz Pix. Rusi sice padourám idylu Krkonos, ale trpí je tam —

nebo dvě děti za ruku; na zádech ve vlnáku se též něco vrnilo. „Kolko cesty na pilu?“ Tu otázku jsem slyšel nescíslněkrát. Nohy plny puchýřů a shrbení pod paprsky červencového slunce šinou se údolím. Lidský materiál. Nejlacinější surovina kapitalistů. Kam mizí ten počet robotů? Cožpak se denně rozšiřují továrny, že pohlcují ty stíny? Ne. Vy pane řídite! (slyšel jsem vás tak titulovat!), který jste 30. července set“ až „osmnácti“ Kč denně. Tam zaměstnaní Slováci jistě neřikají: „Bratře Slovane, dobré srdce máš.“ Nevíte, vy paní vrchní radova, že tram ve vašem Pensionu nebo některé z přepychových bud, na který věšíte fotku svého milence, nutného ve vašem manželském trojúhelníku, je nasakly krvi, že zabil tatu 4. dětem, které s mámou potom pan továrník Pix vyhodil bez odškodnění na ulici a kteří potom z hladu, protože se stylěti

má dívka z prerie, pravá trampka musí mít t r a m p s k ý almanach

proč? — protože patří jednomu z jejich společnosti a protože jim jsou trpěny zase jejich vydrůdušské rodotrny jinde.

Krásně skučí víchř přes hřebeny velehor, nepřehlucí však hvízd cirkulárky a steny vyssávaných dělníků. Potkával jsem transporty Slováků vlekoucích se jako stíny silnici vzhůru k Pecru. Celý majetek nesl muž na hřbetě a vychrlila žena vedla jedno

přihlížel tomu smýkání klad po ubo- žebnat, hryzaly kůru z mladých stromků.

čích a naslouchal rytmickému Hej-rup, po kterém následuje sykot sjízdejších velikanů, nevíte a ani vás snad nezajímá, že 20, slovy „dvacet“, těch dělníků je měsíčně průměrně zmraženo. Hrozna bilance vykořisťovatelského systému. Nestáčí p. Pixovi, že pracují 14–16 hodin denně, ale vystupňoval racionalisaci až k šílenému tempu. A platy 10–18 Kč, slovy „de-

Karva.

drby z osad a čundrů

Ideologie zlodějí a „zlodějí“.

Franta Martínků je zloděj, byl už již několikrát trestán pro krádež. Franta pochází z rodiny, kde bylo pět dětí. Táta umřel na součotě a máma se od rána do večera dřela s prádlem po domech. Prala tu panskou špiču

zeptej se šerifa

a večer si domu kromě bolavých zad a upraných rukou s mokřým břichem přinášela i různé zbytky jídel, co nemohla nálostivá s rodinou sežrat. Pět hladových krků se na to vrhlo jako vlci a než se máma obrátila, bylo to pryč, jen ještě z toho zbylo trochu pláce a rvačky těch, které si nepospíšily a proti tomu byla zedřená máma vždy bezmocná a jen si ulehčila nadávkou: kšndle hladová, nenažraná. Sama chodila spát s hladovým žaludkem, ve kterém ji škrundalo trochu sladové bryndy. Franta byl prostřední a nejladovější, měl velkou hlavu a břicho, nohy, krk a ruce měl hubené jak špejle, říkali jsme mu hlavoun. Když mu bylo asi pět let, vlezl oknem do bytu sousedčina, která měla pár buchet na stole a všechny je snědl, protože nemohl vylézt zpět, schoval se pod stůl a tam usnul. Když se sousedka vrátila domů, hrozně řádila, že ji někdo vykradl, ovšem, že jen ty buchty, jiného tam nebylo. Jaké bylo její překvapení, když viděla pod stolem spícího Frantu. Byl z toho velký křik a hádka, obě ženské se pohádaly a Franta dostal pořádný výprask, jak od mámy, tak od sousedky. Ale od těch dob Franta kradl pořád. Měl hlad, přešel přes zeď do zahrady, kde narval mrkev, celer a vše, co se dalo jíst. Často byl nachtán a těch ran co se mu do-

stalo. Když pak vyšel ze školy, dala ho máma na učení, ale tam se mu zle vedlo, mistr měl stále napřaženou ruku a záleželo jen na Frantově obratnosti, dovedl-li se včas ránc uhnout. Při tom stále trpěl onou nenažraností, jak říkala jeho máma, de fakto, šel ráno s lačným žaludkem, v poledne měl dva krajíce chleba a trochu bryndy, které za ním máma posílala a tak se Franta ani nedoučil. Ráno odešel z domova a večer se vracel a vždy přinesl domů všelijaké věci, salámy, vuřty, konzervy, paštiky a samé takové věci. Máma s počátku hubovala, ale pak přece jen mlčela a byla ráda. Jednou přišla policie a Frantu odvedla. Bylo z toho mnoho mrzutosti a nejvíce pro mámu. Od těch dob Franta se specialisoval na vykrá-

zda už poslal

dání bud. Kradl jen jídlo, nikdy nic jiného a teď si právě odpykává 5měsíční kriminál.

Pan hotelier Z. je zase jiný zloděj, ale chraň vás Bůh to otevřeně říci, to byste si pěkně odseděli a okrádá kde koho. Pošle tam máma dítě pro pivo, dá mu 20.—, ale děčko nepřinese nic nazpět, máma jde s děckem zpět, ale tu pan hotelier na ní spustí, že za to nemůže, že to fakan ztratil, že si má jít pro to sama, no a tak je odbytá. Najme si panské, které nutí, aby byly k hostům hodné „přivětivé“, když některá neuposlechne, dá ji pryč, aniž by jí zaplatil a ještě jí vyhrožuje tak, že holka se bojí a ničelo se nedomáhá. Která je k hostům „přivětivá“ může zůstat, ale za to si pan hotelier počítá u hosta dvojnásobný příjem a holka musí být zticha a

- Jarmilo, ty si jak proutek.
- Tak štíhla?
- Ne, ale každej te vohne.

jiných podobných věcí se onen poctivý pan naprovádí. A policie? No, ta mu jde na ruku tak, když zavře oči, tak nic nevidí a on pan hotelier není na nějakou tu štamprličku skoupý. A jiní zloději okrádají všemožně, ale to je zákonné. Zaměstnavatel tě okrade, obchod-

adresu osady!

ník tě okrade a kde kdo tě okrade, ale opovaž se něco říci. Jsou to páni a těm se musíš klanět. Jen, ale ty se neopavažuj z hladu ukrást housku, na tebe jsou zákony, bystrá policie a kriminál. Inu jo, není zloděj jako zloděj.
Božena.

Trampům, trampkám, výletníkům a návštěvníkům

Horních Černošic a Mokropsů

doporučujeme náš nově zřízený obchod lahůdkářský a pro rychlé občerstvení v domě čp. 69 v Mokropsích (proti železniční stanici v Černošicích). Uzeniny, sýry, konzervy, olejovky, káva nejlepší a nejlevnější. Buffet otevřen i v neděli.

Družstevní tržnice

Vinohrady, Tylovo náměstí 15.

BRNĚNSKÁ STRÁNKA rediguje brněnský TOV

Nepolitickému „intelektuálu“ — trampovi z Břeclavě.

Doufám, že z tohoto nadpisu poznáš, že tento článek se týká tebe, Eso. Nechci tě zde napadnout, jak jsi napadl na jihomoravské slezině v Lednici při táboráku kamarády, kteří se hlásí k TOVu. Lituji, že naše veličky ne-jely rychleji, abychom včas přijeli k tomu, když jsi řekl, že mezi námi je jen pár kluků správných, kteří k nám vlastně patří nemají, poněvadž jsou to opravdu dobří kamarádi. Podle tvého názoru jsou jedině ti kluci správní, kteří se hlásí k „Našim osadám“, kdezto za TOVem a časopisem Tramp stojí samí lumpi a zloději. Tento názor může pronést jen ten, kdo nevidí dál jak před svou budou, poněvadž by mu musilo být známo, že všechny krysy, které od nás vyhodíme, nebo které samy odejdou (spánembohem), odcházejí k „Našim osadám“, kde je — přijmou s otevřenou náručí. A za toho hrdinství je bohatě odměni. Uvádím jen případ Korsara z Brna a Ferrýho z Budvaizu.

Naši kluci jsou sice chudáci, ale poctiví a nemohou takovým trampským parazitům dělat kofeny, jako lidé, kteří na to mají. Profesionální vyžírky podporovat nebudeme a tím lze vzácných charakterů, kteří by se byli dali si vysvětlit náhlý přerod názoru podobných pro TOV třeba zabít, ovšem pokud jsme jim cpali držku a sbírali na ně těžce vydělané peníze našich kamarádů. Až přijdeš do Brna, zajdi si mezi nás a pak si řádně pohovoříme o těch zlodějích. Jsme přesvědčeni, že TOV jde správnou cestou a bude vždy hájit zájmy trampského hnutí. Uvažuj o všem.

Kubát z Bentonu, Brno.

Kamarádům z Brna, hlavně Carusovi z Redwinků hřimavej Ahoj a díky za podporu na čundru. Těž díky kamarádu, jenž na mne vybíral v té kavárně.

Tony z Irkutska.

Hromový „Ahoj“ Miladě z Jihlavy, jakož i tulákově Mrtvole fve Tonda z Irkutska.

Rudlo z Prostějova!

Lístek jsem od tebe obdržel, huronský dík. Dosud jsi nepsal do „Trampa“, jak jsme na čundru ujednali. Mám radost, že jsi zmoudřel a k vůli ženské, že jsme se rozešli v dobrém. Rachtu jsem dostal, ale čundr mně opět silně táhne. Bojím se, že půjdeš-li přes Prahu zpět, že uteku s tebou. Ozvi se. Tak daleko snad nejsi, bys nedostal „Trampa“. Na osadě byl jsem opět zvolen šeriem. Ahoj a Kubátům žoch.

Tony z Irkutska.

Vosamělá hvězda volá

na dálku trampy a blízkých, co by ničeho. Kluci jihlavský, dyk už ste u vás tři vosady a to nemáte „TOV“ či vám „bleiskaví“ dělají poklony už vod dálky? Což neexistuje v Telči strašlivá vosada „Postrach psů“? A což nejsme ve Slavonicích já Gari-samotář? Kluci, nemohli by sme udělat takovou menší slezinu někde třeba na „Koštejně“ u Třešně? Mužou tam hradečáci a celý vokuží. Pište, moje voslávěnka je v redakci. Přičundrá se tam i vokolčkovanej Gari samotář.

Haló, Brňáci!

Za první: co by to bylo za brňouše-moravouše, aby neměl **první trampckej almanach?**

budou tam fóry, kecy z čundrů, povídky, básně, spousta obrázků, fotek a karikatur z tuláckého života, a to všechno za bůra!

Za druhé: co říkáte celo státní slezině zástupců osad?

Za třetí: co je s dalšími adresami osad, jdoucích s t. o. v. a „trampem“?

Za čtvrté: trochu více psát a nespát! — ahoj a polepšete se!

redaktouš.

Rozdíl je takový: Had leze po svém bříše, blecha po cizím.

Soudce: „Odsuzujete se na čtyři léta.“
Obžalovany: „A co v zime?“

Se kterým Drem chodíme na záchod?
(Se Šejdrem.)

*Hochu, já mám teď hlubokej spánek.
Já spím ve sklepe.*

Slečno, co ste tak ulekaná?
Já sem z lékárny.

„Pane příručí, je ta tužka měkká?“
„Já nevím, kousněte si do ní.“

MALÝ OZNAMOVATEL

(Slovo 1 Kč. — Pro předplatitele a příspěvatele 70 h. Tučné tištěné slovo dvojnásob. Obchodní inserty i pro předplatitele podle insertní sazby.)

LUKY, šipy a potřeby k výrobě luků a šípů kupujte u firmy: Jan Hora, Praha H., Žitná 8.

KOUPIM DVA PODÍLY na chatě, no případě jen pro zimu. Zn. „Samota“ do administrace tohoto listu.

KAMARÁDI, DOPORUČUJEME Ia KANADA DULBOX, masivní; nakoupíte levně u fy. Hornof-obuv, Praha VII., Bubenská 6, u Hlávčova mostu. Elektrická trať 6, 8, 12, 18.

LIDOVÝ AUTOCAR zadává levně autodoprava Janoušek. Smíchov, Pa-lackého 37. Telefon 44-770.

SRAZ TRAMPŮ u „Zálišů“ v Kar-líně. Královská 10. Místnost L. O. K.

KOŽEŠINY, VŠE PRO SPORT. Nej-levněji nakoupíte u SUNKOVSKÝ, Smíchov, ul. P. Švandy.

KAMARÁDI nezaměstnaní, opatříme vám práci. Dotazy v administraci t. l.

CHATY — rozpočty — dříví, dodá ing. Josef Saxi, Praha VII., Přístav. Telef. 255-03.

STŘEDISKO TRAMPŮ — Bartůněk, Měchenice.

KAMARÁDI, NAVŠTIVTE MĚ! Pro-dávám dobré gramofony a ještě lepší desky za levné ceny. Nové desky

Ia šlágry 9.90 Kč. Pihert, Praha II., Spálená 15.

RESTAURANI VAIGL, SMÍCHOV, získal své popularity! Každý pon-dělí a čtvrtek předválečná zábava!

CHROMAT. HARMONIKY, havajské kytary, housle, mandoliny, veškeré hudební nástroje dodá výrobce H r n e č e k, Dejvice, Na Hutích č. 3.

Pronajmu ideální místa

v Mnichovicích na stavbu trampských chat. Idyllická zákoutí, hluboké lesy, pramenitá voda, koupání. Spojení dráhou a autobusy. Informace sdělí J. Zuckr, Praha II., Legerová 20, nebo v neděli v Mnichovicích č. 6. Známy lyžařský terén.

Osadní pošta.

Osady „Piráti na mrtvé peřeji“ a „Hawaii“ pořádají v sobotu 12. t. m. v hostinci p. Wal-deka v Darové potlach, ke kterému zvou zejména tyto osady: „Español“, „Indian“, „Kanaska“, „Rio Grande“, dále sbor tramp-ských pěvců „Kanada“, trampy radnické i všechny z blízka i dále. Na programu u ni-jině pěvecké zápolení přítomných osad a sou-těž na orig. Trampa. Přijďte všichni, o chrá-paudu postaráno!!!

Za P. N. M. P. a Hawaii
Nihil, šerif Pirátů.

Kamarádi z Radnic my nekrádejme!!!
Za P. N. M. P. Nihil, šerif.

trampský almanach nebude

Manahykymu a klukům z „Frehamy Ohio“!

Manahyky, myslím jsem že jsi kluk a kama-rád, ale když jsem viděl tvoje jednání v pon-dělí, 6. července, teprve jsem poznal, jak jsem se klamal. To, co jsi provedl v osadě s těmi paďoury, dokáže jenom baba, která nemá svoji vlastní vůli a nechá sebou od každého vládnout. Džony, Mášo, Havane a Sonny-Boyi, díky za vaše kamarádské jednání a vystoupení proti paďourům. Čekám, že budete jednat dle jako kluci a nenecháte si lejt limonádu kolem huby od nějakých tramp-paďourů. Manahyky, ty dokážeš jenom vodit se s paďoury, když máš je, máš všechno a osada a kamarádi pro tebe neexistují. Tak, jak jsi jednal ty, jedná jen ubohý tramp-paďour a za tolo tě také po-važují. Tím končím a řyu ti: Do paďourů a tramp-paďourů hej rup! Tulák Mrtvola.

Ahoj, osado „Sedm kostlivců“.

Kluci, mluvilo se, že budete dělat potlach. Už dlouho o tom kušnete, ale pořád nic. Měli byste do Přestických paďourů jinak udeřit. koukejte co nejdřív něco spatlat. Máte řádný jméno, kluci, nejdříve jste žrali a teď asi šetříte, tak jste to přešupáčili ze „Zravých“ na „Kostrý“. Ahoj a šrim-šrum do paďasů. Vik samotář.

**velký potlach v kladně
26. září v 7 h. večer**

„u jágrů“!

Rypáčkovi z duchcovského kolektivu!

Nevím, kdo jsi, ale rozhodně čestným ne-jsi a já tebou pohrdám, schovával-li se zba-běle za nějaký pseudonym. Vší-li na mně něco nebo na naši osadu, vystup veřejně a ne jako baba. Co mně se týče, bál jsi se mně to říct do očí? Mohu tě pochopit, jsi snad tak ubohý a chceš někoho k něčemu vyprovokovat, ostatně přijď, nevyšel jsem ještě tak dalece z formy, abych se s tebou nemohl vypořádat. Možná, že jsi jedním z těch, kterým jsme v zimu byli dobří, kterým jsme nebyli paďourí, když jsme vás v chaidě nechali válet po palandách. když venku byl mráz a slota, to jsme byli kamarádi, ale nyní je léto, pochopuji tě. Bylo vás tam vždy víc jak nás osadníků, trpěli jsme to, měli jsme ještě iluzi o nějakém kama-rádství. Škoda, že to kamarádství je jak bublina, aspoň u tebe. Nevím, kluci (holky) ze severu, kdo z vás to psal, ale učinil jsem si úsudek, že jsou ještě mezi námi kluci, kteří chtějí něco psát o nás jako netrampech a kteří se stydí za to co píší, to má být tramp-kamarád? To je u mě krysa. Teď snad, když netáhneme s někým za jeden provaz, buďes na nás házet snad všechnu špinu a pomluvy, kter- se v tobě naidou a zbaběle se schováš za nějakého „Rypáčka“, kterého nikdo nezná. Co se týče Noeho, nevím, jestli bys to udělal ty, do l. hod. pol. razírovat a pak trapem na osadu. A že mu nezbude čas

knihou pro paďoury,

ua převlékání na odpoledne. Ty, možná mít takové zaměstnání, řekneš: Stojí mi to za to, jít 3 hodiny z Mostu na odpoledne do osady, to jdu radši tancovat. Gaučovi bych se jistě mohl směleji kouknout do očí a stisknout mi ruku, než ty mně. Nevím, kdo má čistější svědomí, já nebo ty. Nemám chuti se s tebou tahat o nějakých křpách a pomluvách, které mají být vrženy na naši osadu, do jisté doby snad dle tebe ještě trampskou, byli jsme zkla-mání a dáme si pozor! Dacan of Santa Puelo.

Kamarádi!

Těším se na tu slezINU samotářů, jsem zvė-davej na kluky, co jeli do SSSR, jaký zprávy nám převezu. Neznám vás žádného, kamarádi, ale musíte být správní kluci. Jak rád bych poznal Včeličku, Melicha atd. Posílejte mi dál „Trampa“, vždycky se už nemůžu dočkat a na shledanou 23. srpna na slezine samotářů. S do paďasů hej rup: Willy Raften.

Cyrlie Klaus, ozvi se, potřebuji s tebou nutně mluvit. Lost Chause, Kladno.

Srdečný pozdrav všem klukům po návratu z čundru po SSSR. Ferry z Friendlove.

Ahoj, Fredy!

Přes modré dálky letí můj pozdrav za tebou. Zhnusilo se ti to paďourské město, toužil po volnosti a svobodě, vím, že za-volal tě hlas lepšího žití. Opovrhujes baňnem dnešní morálky jako každý tramp, až se sejdem, Fredy, zazní naše lířimavé Ahoj, do paďourů hej rup! Bílý Orel.

Karie z Madagaskaru

iste už 3 neděle pryč. Máme obavy, že vězite v Polsku v base. Hlaste se, nebo to nějak rozmáznem, že jste se ztratili u ouřadů.

Bakunin.

Kamaráde Jarce Zankerové v Nuslich huronskej Ahoj. Ozvete se! U Halsla na Vi-nohradech už nedělám. Tordis.

ale obrazem trampova života

Pozdrav z Prahy klukům osady Goldriver zaslá Billy.

Ahoj, Touou Ass!

Kde čundráš? Ozvi se do „Trampa“.
Franta Kraus.

Šip: Piš po jedné straně. Nemáme čas opisovat. — Tony z Irkutsk: To samé. A od kdy se piše pro tiskárnu tužkou? — Jerry Mohykán: Odpust, básničky ne. Ostatní otisk-nem postupně. — Kid z Whispingu: Udej adresu, pošlem ti dopis. — Gaučo: Adresu pošlem. Se scénou omyl, účinkovat jsem ne-měl. K uveřejnění nic nepředáno. Prohlášení pošli lask, znovu, nic o něm nevíme. Ahoj a dík. — Dum-dum: Tvé dvě povídky nemůžem otisknout, protože pišes po obou stranách. Vyzvedni a přepiš. — Tulák Ferry: Tvůj člá-nek je pro censored. — Nezmar, Revaston: Hele, pro tebe psaní perem neplatí? — Co: Povstání v Praze se nehodí. Poradna také ne. Jinak fóry jsou dobré, pokračuj. — Bsk: Něco otisknem. — Josef Šebesta: Maseli by-choť tu věc vidět a vůbec se dohodnout. Navštivte nás v redakci. — Marko Polo: Ta-kovou báseň jako byla Zem kladiva, vždy rádi vidíme. Pokračuj. — Joe z Wikingu: Hochu, děkujem ti upřímně za snahu. Neziob se, toto je slabé! Ale pokračuj! — Jirka Sedý Vik: Velmi dobré, ale už nečasové! Pošli jiné a vůbec, piš dál. — Kočkodan: Něco otisknem později. Kluci, opakuj, básně zara-zit, pište raděj dobré politické a časové fóry. Ahoj!

Sport Lesalov

PRAHA II., Vodňáková 23.

Hlavní sklad americké hygienické obuvi trampské, značky „Hood“ — od Kč 19.—, a veškerých potřeb pro tramping a camping.

— čoveče, víš koho jsem nepotkal?

— ?

— komenského.

— Maki nemůže nic vzít do holý ruky!

— To jí má tak choulostivou?

— Ně, tak chlupatou!

Kočkodan.

Nekecej, dyk si vožralej!

To přejde, ale ty si blbej a to nepřejde. —

U č e ě ň: „Pane mistr, příručí mi furt fackuje.“

Mistr: „To je v pořádku, co pak musím všechno dělat sám?“

Z A K A Z U J E S E !

Manžestrové golkiky

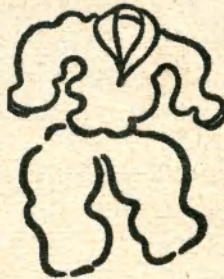
dlouhé ve všech barvách již od Kč 69.—

ANGL. GOLFKY od Kč 59.—

KANADKY zaručeně nepromokavé

lyžařské od Kč 150.—

MILTONY od Kč 59.—

okasní tepláky

místo 70.— Kč

celý oblek za Kč 36.—

KALHOTY Kč 18.— VE VŠECH BARVÁCH.
NAHODILÁ KOUPE. TRIČKA WILLIAMS
OD 7.— Kč. KANADSKÉ KABÁTY, LYŽE A VEŠKE-
ROU ZIMNÍ TRAMPSKOU VÝZBROJ DODÁM CO
NEJLEVNĚJI.

Vyžádejte si ceník.

Trampský závod Žižkov, Roháčova 7.
Libeň, Primátorská 601.

géza včelička:

pad'ourská

1.

My jsme ten střední stav,
jak nám káže mrav,
my se nemícháme
mezi sprostý dav.
Máme klavír, koupelnu,
máme taky služku,
před prvním sliníme
si vždycky tužku:

2.

V pondělí bude bál,
půjdeme na sál.
V úterý žrát chleba
budem a tak dál.
My jsme přec honorace
já a moje paní,
nám je buřt, co dělají
nezaměstnaní.

3.

Snad proletariát
chtěl by se nám smát,
my se však vykašlem
na to, co by rád.
Jsme intelligence,
pracující perem,
třebaže se často
sotva nažerem.

refrain:

Za pět kousky pro psa,
pán to sežere,
milostivá si zas
střeva napere,
holce dáme mrkev,
služce kedluben,
jinak přijdem na buben.
V úterý je kino,
ve středu je bál,
sakra, nač nám přijde
tenhle karneval.
Honoraci děláš,
dvě, tři vteřiny,
a ve frcu jsou peřiny.

GRAFovy

hotové polévky v tabletách:

hrachová, hrachová s rýží, hrachová se slaninou, zeleninová, gulášová, houbová, krupicová, květáková, rajská, nudlová, filčková, strouhanka.

osadní slovník

Kamarádi, byli jsme překvapeni spoustou projevů sympatie, pokud se týče našeho osadního slovníku. Nejen že nám srdečně děkuje časopis Trampů-Bufaláků „Kanadská tradice“ za krásné exotické názvy včetně A. S. T. T. (Akční sdružení také trampů). Ale i organizace, hájící národní tramping, jako vorlové, sokolové a čarostřeci vám tisknou ruce se slzami v očích za jména osad vlasteneckých.

Jó, takové uznání, a řekneme to rovnou, člověka potěší a povzbudí chuť k další práci a proto poklusem zde uveřejňujeme další serii jmen. A voláme nejen kamarádům-Bufalákům srdečné „Hands up“ ale též trampům-vlastencům nadšené „Ljepa naša domovina“.

Osady exotické:

Suspensorium
Saito Mortadela
Magador
Hermafrodit
Jacquet
English spoken
Chambre-separé
Ricinus
The American lotostudio
Kanadlan tradition
Sardines l'huile
Deirium traemens
Gonokok
Ku-Klux-Klan
Santa Mariáš

Osady vlastenecké:

Most Jiráskův
Tři sta let jsme trpěli
Lelek kozodoj
Proč ten jetelček
Bitva u Lipan
Milá konopl močila
Mutějovice
Stříbrný tele
Zlatá žila
Co Čech to hétman
Povinná tělesná výchova
Kandík psí zub
Vítavan
Hr na Němce, hr na vraha
Klofáčovi děti.

Hoši a kluci, pište své názory ohledně této vaší služby veřejnosti, a nejen to, pište, zasílejte podobné věci a názvy, nejsme dosud s to zdolatí onen nával nových, bezejmenných osad, které nás pro boha prosí, abychom je vokřtili. Ahoj
Géza.

— Kolik myslíš, že by dostal v Rusku režisér za film „Osada mladých snů“?

— Kuku!

Výborné jádrové paštiky

konzervy a suchý salám

u Jaroslava Rittiga, Žizkov, Bořivojova 34

— Človče, Dědku, řekni mi, je tohle psaní povídek věčné řemeslo?

— To bych řek. Já alespoň dostávám, když připojím známku, vše s díkem zpátky.“ Sh.

„Obžalovaný, vy jste způsobil žalobci těžká ublížení na těle. Jakým nástrojem jste mu ta zranění způsobil?“

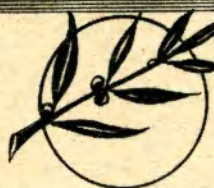
„Žádným nástrojem, pane rado, to je dicinky čistá ruční práce.“ se.

— co se šušovalo o orelském sletě v pardubicích?

— ti bolševici v rusku jsou opravdu chudí! vždyť nemají ani VORLA!!!

Kapesní exportní

HELLADA

dokoupalíš
na cesty
na letní byt
na weekend
na skauting

